

den til, at der nu kan være Spørgsmaal om en Beslutning som denne, maa alene søges i Adskillelsen imellem Fælles og Særligt; havde denne Adskillelse ikke bestaaet, vilde ganske vist Beslutningen aldrig være bleven forelagt; men hiin Adskillelse vil jo forhaabentlig snart være forbi. Jeg hælder stærkt til den Anskuelse, at Beslutningen ikke er nødvendig, og vilde meget ønske at kunne være fri for at stemme for den; men fastholder Regjeringen sit Standpunkt, har jeg heller ikke nogen Betænkelighed ved at give den min Stemme. Jeg er enig med det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Kreds (Tscherning) deri, at Incorporationen er foregaaet ved Fredstractaten og Rigsraadets Samthkke dertil. Det er ikke forudsat, idetmindste ikke ligefrem udtalt i vore Grundlove, hvorledes der skal gaaes frem i et saadant Tilfælde som dette. Der er kun i Almindelighed bestemt i Grundloven for de fælles Anliggender, at Rigsraadets Sanction behøves til at afstaae Landsdele. Dette Samthkke er nu givet, og naar der alligevel opstaaer Tvivl med Hensyn til Spørgsmaalet om Fredstractatens Incorporation, troer jeg, at disse Tvivl fremkomme, og navnlig gjælder dette om det Foredrag, som vi hørte af det ærede Medlem her ligeoverfor (E. Nimestad), ved en Forvevling mellem to Ting, Incorporationen og hvad der efter Omstændighederne maa blive en Følge af Incorporationen. Jeg kan ikke skjønne rettere, end at Landsdelens Incorporation er særdisg ved den Fredstractat, til hvilken Rigsraadet har givet sit Samthkke, og dersom de incorporatede Landsdele havde haft fælles Lovgivning med Kongeriget, saa vilde Intet videre have været fornødent end visse administrative Foranstaltninger, for at bringe en fuldstændig Sammenslutning tilveie. Nu var imidlertid Lovgivningen i de incorporatede Districter forskjellig fra Kongerigets, og der udfordres derfor en Lovgivningsvirksomhed, deels fra Rigsraadets og deels fra Rigsdagens Side, for at denne Incorporation, som statsretlig er tilstede ved Fredstractaten, kan blive fuldbyrdet. Paa denne Fuldbyrkelse af Incorporationen begyndte Rigsraadet strax, efterat Samthkket til Fredstractaten var givet. Det vil jo være i de Herrers Grindring, at der forelægges Rigs-

raadet forskjellige Lovforslag, sigtende til at gjen-nemføre Incorporationen ved at bringe Over-eensstemmelse i Lovgivningen tilstede, saaledes f. Ex. angaaende Tolbgrændsens Tilhøring og de andre sig dertil knyttende Love. Jeg skjønner ikke rettere, end at den fratraaede Regjering herved er gaaet ud fra den Forudsætning, idet den forelagde disse Lovforslag, at Incorporationen var tilstede; thi ellers kunde den ikke være fredeen til at forelægge disse Lovforslag angaaende Tolbvasenet o. s. v., uden først at have henvendt sig til Rigsdagen og begjært dennes Samthkke. Idet den nu ikke har gjort dette, men er fredeen til ved Love at gjen-nemføre Incorporationen, maa dens Standpunkt have været dette, at Incorporationen er tilstede, og at den kun behøvede yderligere at gjen-nemføres ved Love. I Overensstemmelse hermed vilde det være, dersom Regjeringen umiddelbart var fredeen til at forelægge Rigsdagen de Love, der udfordres til at bringe Overensstemmelse tilveie mellem de incorporatede Landsdeles Lovgivning og den kongerigiske Lovgivning. Jeg vilde yderligere have fundet dette rejsfærdiggjort ved at see hen til Grundlovsindstrækningslovens § 2, hvor Kongerigets særlige Anliggender ere opregnede; thi der vil man forgjæves søge efter nogen Bestemmelse, der giver Rigsdagen en Ret til at give Sanction med Hensyn til et Spørgsmaal som dette. Jeg vilde, som jeg jeg tilfod mig at sige i Begyndelsen, ønske, at jeg kunde blive fri for at stemme i Sagen; men da nu Forskjellen imellem det Fælles og det Særlige forhaabentlig meget snart vil forsvinde, og vi da komme til en Forsatning, hvor der ikke længer kan opstaae Spørgsmaal af denne Natur, saa seer jeg heller ikke, hvorfor man ikke nu skulde kunne give sit Samthkke til denne Beslutning, for derefter at kunne komme til at vedtage de Love, vi have i Udfigt, og som for de incorporatede Landsdeles Vedkommende maae være i høi Grad ønskelige. Jeg skal derfor give Beslutningen min Stemme, men jeg tilstaaer, jeg vilde helst være fri for at stemme.

Justitsministeren: Jeg kan ganske tiltræde det, hvormed den ærede sidste Taler begyndte sit Foredrag, nemlig, at det er Ud-